Υστερόγραφο ζωής.... της Ελένης Τσαμαδού (ΨΥΧΟΓΙΟΣ)

Υπάρχουν συγγραφείς που δεν με νοιάζει καθόλου με ποιο θέμα καταπιάνονται, ξέρω από την αρχή ότι θα μου αρέσει ότι κι να έγραψαν. Αυτή είναι η περίπτωση της Ελένης Τσαμαδού και σας δίνω το δικαίωμα να πείτε ότι δεν είμαι αντικειμενική, αλλά την Ελένη την αγαπώ και σαν άνθρωπο και σαν συγγραφέα! Από το πρώτο της βιβλίο που διάβασα, το «Οι θεοί πέθαναν στην Ρώμη», μέχρι και το τελευταίο της, το «Υστερόγραφο ζωής», δηλώνω φανατική της αναγνώστρια!

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Το βιβλίο ξεκινάει μ' έναν τρόπο που σε καθηλώνει από τις πρώτες δύο σελίδες. Ένα τηλεφώνημα ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που κατανοείς ότι κάποτε πρέπει ν' αγαπήθηκαν πολύ και στην δύση της ζωής τους, επικοινωνούν για το τελευταίο αντίο. Από την επόμενη σελίδα, καταλαβαίνεις ότι η γυναίκα του τηλεφωνήματος είναι μητέρα του ήρωα που τον εγκατέλειψε όταν ήταν μωρό ακόμα. Ενήλικος πια ο Γιάννης, παντρεμένος με την Μαρίνα, θα βρεθεί με το ημερολόγιο της μητέρας του στα χέρια για να γνωρίσει το εβραϊκό κομμάτι του παρελθόντος του, αφού η μητέρα του ήταν Εβραία και το όνομά της ήταν Ραχήλ.
Είναι από τα βιβλία που το να γράψεις την περίληψή του, είναι μάταιο, πιστέψτε με. Από τις πρώτες δέκα σελίδες, ξεχνάς να φας, να πιείς, να κάνεις οτιδήποτε που θα σε κρατήσει μακριά του. Η συναρπαστική ζωή της Ραχήλ που ξεκινάει από την Θεσσαλονίκη, πηγαίνει στην Ελβετία, επιστρέφει στην Πάτρα και φτάνει μέχρι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν περιγράφεται σε λίγες γραμμές, αλλά μένει στην ψυχή του αναγνώστη.
Εξελίσσεται σε δύο χρόνους, χωρίς όμως να μπερδεύει τον αναγνώστη ούτε στο ελάχιστο. Στο «τότε» και στην Ραχήλ και στο «σήμερα» με τον Γιάννη, τον γιο της, που ενώ μισεί την μητέρα που τον εγκατέλειψε, όσο προχωρεί η ανάγνωση του ημερολογίου της, κατανοεί, ξαφνιάζεται, πονάει και επαναδιαπραγματεύεται την δική του ζωή και τα λάθη του.
Στα συν του βιβλίου, ότι η αγαπημένη συγγραφέας, όταν φτάνει στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, δεν αναλώνεται σε χιλιοειπωμένες φρικιαστικές εξιστορήσεις, μένει στην ουσία των πραγμάτων, δεν ξεστρατίζει επιδιώκοντας με «κόλπα» την συγκίνηση του αναγνώστη, δεν την εκβιάζει, την αφήνει να έρθει φυσιολογικά από μια ιστορία που έχει όλα τα εχέγγυα για να συγκινήσει έτσι κι αλλιώς τον αναγνώστη. Η γραφή της πάντα υπέροχη, μελίρρυτη,

ζωγραφίζει εικόνες και συναισθήματα, μια μεγάλη κυρία της ελληνικής λογοτεχνίας, υπογράφει ένα μυθιστόρημα που με άγγιξε από την πρώτη μέχρι και της τελευταία του σελίδα! Δεν θα θέλετε να τελειώσει, είμαι σίγουρη και η δική μου προτροπή, είναι **μην το προσπεράσετε, διαβάστε το**! Το εξώφυλλο απόλυτα ταιριαστό, σχεδόν τρυφερό και η τιμή του στα 17,70, αλλά μπορείτε να το βρείτε και στα 15,93 Ευρώ. (522 σελίδες)

Η **ΕΛΕΝΗ Κ. ΤΣΑΜΑΔΟΥ** σπούδασε νομικά στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, καθώς και International Legal Studies στο American University, Washington College of Law. Σταδιοδρόμησε ως δικηγόρος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το 1966 μέχρι το 2000, οπότε αποχώρησε με τον ανώτατο βαθμό ιεραρχίας. Ασχολήθηκε κυρίως με θέματα Διεθνών Συναλλαγών και Ιδιωτικοποιήσεων. Τα έτη 2000-2004 εργάστηκε ως ειδική σύμβουλος σε νομικά θέματα των Υπουργών Ανάπτυξης, και Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι παντρεμένη και έχει δύο κόρες. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της ΟΙ ΘΕΟΙ ΠΕΘΑΝΑΝ ΣΤΗ ΡΩΜΗ, το οποίο έχει μεταφραστεί στα γερμανικά με τον τίτλο EIN KONIGREICH FUR EIN GRAB, Η ΕΤΑΙΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ, ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ και Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ.